

Publicerad 2013-01-15 22:03 av Ruterdam

Ingen dikt. Mera av ett tankeutbrott.

Mera av ett tankeutbrott.

Och varför har vi ingen kontakt
mellan våra ödesdigra möten?
Nej, vi håller käft i månader
ses
blickar möts i ett hav av folk
och allting blir lite långsammare runt om
sakta och osäkra trävar vi verbalt
om uppmärksamhet av varandra
även om det är det enda vi kan vara säkra på att vi verkligen får
och i något skede rör vi varandra
alltid
och aldrig av misstag
nej
tre fingrar mot fem
och vi är där
igen
och du kanske kysser mig
eller så låter vi oss inte gå dit
sargade från varsitt håll
brända om och om
du håller mig vid arms avstånd
ända tills jag plötsligt ligger på din arm
nästa dag
tätt intill
för vi kan inget annat
och där emellan är du så sårad för allt det där vi redan rett ut
att jag inte får komma in
och jag är så förvirrad och förnekad att jag inte vågar försöka
och efter några timmar av rent och skärt himmelrike
drar vi ner varandra på jorden igen
oftast först du
du får bråttom
att få armen emellan igen
och tanken slog mig idag
inte är det väl så att du inte är tillsammans med någon
för att jag finns till?
inte på fem år.
Inte är det väl så att jag inte kan falla för någon

för att vi finns kvar?
inte är det väl så att vi är inkapabla att älska andra
så länge som vi inte ger oss ett till försök?
vågar jag säga det här?
och om, vågar du släppa in mig igen?
har vi växt nu?
så att vi inte krossar varandra igen
kommer jag att gå vidare om inte?
har du redan gått?
Så här kan vi ju fan inte hålla på.
Jag tror jag dör lite varje dag
som du inte är här.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ruterdam med Poeter.se id #38302 innehar upphovsrätten